

ПРОТОКОЛ

№ 149

гр. Разград, 13.07.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – РАЗГРАД в публично заседание на дванадесети юли през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Лазар Й. Мичев

Съдия: Емил Д. Стоев

Съдебни Петя Георгиева Димитрова

заседатели: Айлин Азмиева Джеляйдинова
Диана Здравкова Станчева

при участието на секретаря Небенур Р. Хасан
и прокурора С. Люб. М.

Сложи за разглеждане докладваното от Лазар Й. Мичев Наказателно дело от общ характер № 20223300200161 по описа за 2022 година.

На именното повикване в 10:00 часа се явиха:

ЗА ОКРЪЖНА ПРОКУРАТУРА – Разград се явява прокурор С.М..

ПОДСЪДИМИЯТ АЛ. Х.. АЛ. се явява лично и със защитник адвокат С.Д. от АК – Разград.

Призовани като пострадаА. лица:

Н. Т. Ю.. – преживяла съпруга, явява се лично.

М. Ю.. М. – дъщеря, явява се лично.

Н. Ю.. СК. – дъщеря, явява се лично.

АС. АЛ. ИС. – сестра, нередовно призована, не се явява. По отношение на същата призовката се е завърнала в цялост с отбелязване, че не живее на адреса. По данни на сестра й Ю.М. се намира на територията на Република Турция. От изисканата справка от ОД на МВР за задгранични пътувания на лицето е постъпила информация, според която лицето е напуснало страната през ГКПП – Лесово по посока Република Турция, като не е регистрирано последващо завръщане на лицето. Отделно от това А.И. в писмо по ел. поща уведомила разследващия, че живее в Република Турция и при нея живее баща й А.Х. М., който е баща и на починаА.я ХЮ. А., който също е уведомен за смъртта на сина му, но и двамата не желаят да участват в наказателното производство.

ЕС. М. Р. – внучка, не се явява.

ЕБР. АХМ. ОСМ. – внучка, нередовно призована, не се явява. По отношение на същата, от изисканата справка за задгранични пътувания се установява, че е напуснала страната на 08.01.2022г. през ГКПП – Дунав мост. Изпратената призовка се е завърнала в цялост с отбелязване,

че по сведения на майка ѝ Н.С. лицето се намира в чужбина.

Н.С.: Дъщеря ми знае, че дядо ѝ е починал. Не желае да участва в производството, тя знае за смъртта на дядо ѝ и за делото.

Д. АХМ. АХМ. - внучка, лично и със съгласието на майка ѝ Н. Ю.. СК., редовно призована, не се явява.

ПРОКУРОРЪТ: Няма процесуални пречки за даване ход на разпоредителното заседание

АДВ. ДИМИТРОВ: Ние също предлагаме да дадете ход на разпоредителното заседание. Всички страни са уведомени за днешното с.з.

ПОДСЪДИМИЯТ А. Ю. А.: Присъединявам се към становището на защитника си.

СЪДЪТ след съвещание намери, че не са налице процесуални пречки по хода на делото, тъй като са призовани всички лица по чл. 247 НПК. Тези, които са нередовно призовани по същество са уведомени и знаят за наказателното производство, но не са изяви́ли желание за участие в същото. В същото съдебно заседание се явяват прокурорът, подсъдимият и служебният защитник, чието участие в наказателното производство е задължително. Съобразявайки горното, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО И ОТКРИВА РАЗПОРЕДИТЕЛНОТО ЗАСЕДАНИЕ

ПРЕДСЕДАТЕЛЯТ на съдебния състав с не самоличността на подсъдимия, съобразявайки и данни от делото:

АЛ. Х.. АЛ.: Роден на 21.07.1984 г. в гр. Исперих, български гражданин, със средно образование, неженен, неосъждан, работех докато бях на свобода като озеленител към Община – Завет, ЕГН *****

ПРЕДСЕДАТЕЛЯТ на съдебния състав провери връчени ли са преписите по чл. 247в, ал. 1 от НПК и констатира, че на подсъдимия АЛ. Х.. АЛ. са връчени копие на обвинителния акт и от разпореждане за насрочване на разпоредително заседание.

На основание чл. 247в, ал. 2 от НПК преписи от разпореждането за насрочване на разпоредително заседание и за въпросите по чл. 248 от НПК са връчени и на прокурора, защитника и на наследниците на починалия, имащи качеството на пострада., посочени в списъка.

СЪДЪТ разясни допълнително на явилите се пострада. лица Н.Ю., М.М. и Н.С. правото и възможността да участват в наказателния процес.

Н.Ю.: Не желая да участвам в наказателния процес.

М.М.: Не желая да участвам в наказателния процес.

Н.С.: Не желая да участвам под някаква форма в наказателния процес.

Пострадалите лица Назифе ХЮ., М.М. и Н.С. заявиха, че ще останат в залата.

СЪДЪТ, на основание чл. 274, ал. 1 от НПК, обяви на страните имената на членовете на съдебния състав, на прокурора и секретаря, като разясни на страните правото им на отвод.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам искания за отвод.

АДВ. ДИМИТРОВ: Нямаме искания за отводи

ПОДСЪДИМИЯТ А.А.: Нямам искания за отвод.

Председателят на съдебния състав разясни на явилите се страни правата им по чл. 274, ал. 2 и чл. 275 НПК.

На основание чл. 248, ал. 3 НПК председателят на съдебния състав разясни на страните, че в съдебно заседание на първоинстанционния, въззивния и касационния съд не могат да се правят възражения за допуснати нарушения на процесуалните правила по ал. 1, т. 3, които не са били поставени на обсъждане в разпоредителното заседание, вкл. и по почин на съдията- докладчик, или които са приети за несъществени.

На основание чл. 248, ал. 4 НПК председателят на съдебния състав разясни на страните, че в разпоредителното заседание не се обсъждат нарушения, свързани по допускането, събирането, проверката и оценката на доказателства и доказателствените средства.

ПРОКУРОРЪТ: Нямаме искания.

АДВ. ДИМИТРОВ: Нямаме искания.

С оглед становището на страните съдът пристъпи към обсъждане на въпросите посочени в разпоредбата на чл. 248, ал. 1 НПК.

ПРОКУРОРЪТ: По т.1 намирам, че делото е родово и местно подсъдно на ОС-Разград, изводимо от обстоятелствената част на обвинителния акт. Няма основание за прекратяване или спиране на наказателното производство. По т. 3 намирам, че на ДП не е допуснато отстранимо съществено нарушение на процесуалните правила, което да е довело до ограничаване на процесуалните права на обвиняемия, както и на наследниците на пострадалото лице. По т. 4 принципно са налице основания за разглеждане на делото по реда на особените правила, а именно тези визирани в Глава 27 НПК- съкратено съдебно следствие в производството пред първата инстанция и то само в първата му форма, а именно в процедура по чл. 371, т. 1 НПК, поради законовата забрана на чл. 369а НПК за недопускане на съкратено съдебно следствие по т. 2 от същата разпоредба при умишлено причиняване на смърт, за каквото престъпление е образувано настоящето наказателно производство. Ако подсъдимият и неговият защитник дадат съгласие да не се провежда разпит на всички или на някои свидетели и вещи лица, а при постановяване на присъдата непосредствено да се ползва съдържанието на съответните протоколи и експертни заключения от ДП, то намирам, че следва да бъде допуснато делото да се разгледа по тези правила, тъй като всички действия по разследването са извършени при условията и по реда на НПК, а заключенията на вещите лица са в достатъчна степен обективни, пълни и ясни, поради което съответните протоколи и изготвените заключения могат да бъдат използвани и без да се повтарят извършените действия, съответно без да се изслушват вещите лица. По т.5 намирам, че не е необходимо разглеждане на делото и извършване на отделни съдопроизводствени действия при закрити врати. На този етап намирам, че не е необходимо привличането на резервен съдия или съдебен заседател. Необходимо е на подсъдимия да му бъде назначен защитник понеже защитата му е задължителна. На основание чл. 94, ал. 1, т. 3 НПК на този етап не е необходимо

назначаване на вещо лице, преводач или тълковник, извършване на съдебни следствени действия по делегация. По т.6 намирам, че не са налице основания за изменение на взетите мерки за процесуална принуда по отношение на подсъдимия, както относно мярката за неотклонение „Задържане под стража“, така и относно забраната за напускане пределите на Република България. По т. 7 нямам искания за събиране на нови доказателства към този момент. По т. 8 относно насрочване на съдебното заседание се предпоставя от решението на съдебния състав да с определение ще бъде даден ход на съдебното заседание по реда на съкратеното съдебно следствие, в какъвто случай няма да има необходимост от призоваване на свидетели и вещи лица. Ако не бъде даден ход по този ред, то е необходимо призоваването на свидетелите и вещите лица по списък приложен към обвинителния акт.

АДВ. ДИМИТРОВ: Като защитник на подсъдимия изразявам следното становище по въпросите по чл. 248 НПК: Делото е подсъдно на Окръжен съд – Разград. Няма основание за прекратяване или спиране на наказателното производство. Няма допуснати на ДП отстраними съществени нарушения на процесуални правила, довели до ограничаване на процесуалните права на посочените участници в процеса. Ние предлагаме на съда производството да продължи по реда на Глава 27. Заявявам, че моят подзащитен, независимо от разпоредбата на чл. 369а признава изцяло фактите и обстоятелствата по обв. акт и молим съда по-нататък също да отчете и това обстоятелство. Няма необходимост делото да се гледа при закрити врати, привличането на резервен съдия, съдебен заседател и назначаване на посочените в т.5 НПК лица. Предлагаме сега съдът да не се произнася по въпроса за мерките за процесуална принуда. Нямаме искания за събиране на нови доказателства. Предлагаме на съда да обмисли възможността, ако приеме, че делото пред вас следва да продължи по реда на Глава 27 - съкратено съдебно производство, да продължи делото по реда на тази глава, след приключване на разпоредителното заседание. В зависимост от това ние считаме, че няма да има нужда от насрочване на съдебно заседание и призоваване на други лица. Още веднъж подчертаваме, че моят подзащитен изразява становище посочено в чл. 371, т. 2 НПК и ви молим да му дадете възможността да изрази това. Той признава фактите изложени в обвинителния акт и се съгласява да не се събират доказателства за тези факти, съответно и по т.1. Съгласни сме, ако не са налице основания по т. 2, с оглед на нормативната уредба делото да продължи при условията на чл. 371, т. 1 НПК. Изразявам това становище като защитник. Подсъдимият също ще заяви това. Да не се провежда разпит на нито един от свидетелите и вещите лица. Съдът да се ползва от събраните на ДП доказателства.

СЪДЪТ разясни на подсъдимия разпоредбата на чл. 371, т. 1 и т. 2 НПК, както и разпоредбата на чл. 369а от НПК.

ПОДСЪДИМИЯТ А.А.: Разбрах това което ми беше обяснено. Съгласен съм производството да продължи по реда на чл. 371, т.1 НПК.

СЪДЪТ се оттегли на тайно съвещание.

След тайно съвещание заседанието продължава в 10:27 ч. в присъствие на прокурор С.М., подсъдимият А.А. и адвокат С.Д..

След тайно съвещание съдът като взе предвид становището на страните намери следното: Делото е образувано по внесен от ОП-Разград в ОС – Разград обвинителен акт против подсъдимия А. Ю. А., с обвинение за извършено престъпление по чл. 116, ал. 1, т.3, предл. 1 вр с ч.115 от НК, с оглед на което и на основание чл. 35, ал. 2 от НПК, делото е местно и родово подсъдно на Окръжен съд - Разград като първа инстанция. Не са налице основания за прекратяване или спиране на

наказателното производство. На ДП не са допуснати отстраними съществени нарушения на процесуалните правила, довели до ограничаване на процесуалните права на обвиняемия, и на наследниците на починА.я. НА.це е съгласие на страните за провеждане на предварително изслушване по реда на Глава 27 НПК в хипотезата на чл. 371, т. 1 НПК, а именно да не се провежда разпит на всички свидетели и вещи лица, а при постановяване на присъдата непосредствено да се ползва съдържанието на съответните протоколи и експертни заключения от ДП. Не са на.це основания за разглеждане на делото при закрити врата. Не е необходимо привличането на резервен съдия или съдебен заседател, назначаване на защитник, вещо лице, преводач или превода на български жестов език и извършване на съдебно следствени действия по делегация. В хода на ДП по отношение на подсъдимия е взета мярка за неотклонение „Задържане под стража“, като съдът счита, че няма основание за нейното изменение или отмяна. Няма искания за събиране на нови доказателства. Няма и такава необходимост. По делото следва да бъде проведено предварително изслушване в хипотезата на чл. 371, т.1 НПК веднага след приключване на разпоредителното заседание.

Воден от горното и на основание чл. 248, ал. 5 и ал. 6 от НПК, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

Делото е подсъдно на Окръжен съд – Разград.

Няма основание за прекратяване или спиране на наказателното производство.

На ДП не са допуснати отстраними съществени нарушения на процесуалните правила, довели до ограничаване на процесуалните права на обвиняемия или на наследниците на починА.я.

НА.це са основания за разглеждане на делото по реда на Глава 27 от НПК, в хипотезата на чл. 371 т.1 от НПК.

Не са на.це основания за разглеждането на делото при закрити врати, привличането на резервен съдия или съдебен заседател, назначаването на защитник, вещо лице, преводач или преводач на български жестов език и извършването на съдебни следствени действия по делегация.

Потвърждава взетата по отношение на подсъдимия АЛ. Х.. АЛ. мярка за неотклонение „Задържане под стража“.

Не е необходимо събиране на нови доказателства, а и не е направено искане от страните в тази посока.

С оглед изразеното от страните съгласие съдът намери, че по делото следва да бъде проведено незабавно предварително изслушване по реда на Глава двадесет и седма от НПК, в хипотезата на чл. 371, т. 1от НПК, незабавно след приключване на разпоредителното заседание, съгласно разпоредбата на чл. 252, ал.1 НПК.

Съобразявайки горното, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

СЛАГА КРАЙ НА РАЗПОРЕДИТЕЛНОТО ЗАСЕДАНИЕ

ДАВА ХОД НА ПРЕДВАРИТЕЛНОТО ИЗСЛУШВАНЕ по реда на Глава 27 НПК в хипотезата на чл. 371, т. 1 от НПК.

СЪДЪТ, след като съобрази изразеното от страните съгласие и след като констатира, че съответните действия по разследването са извършени при условията и по реда, предвиден в НПК, на основание чл. 372, ал. 3 във вр. с чл. 371, т. 1 НПК

О П Р Е Д Е Л И:

ОДОБРЯВА изразеното от страните съгласие да не се провежда разпит на всички свидетели и вещи лица, а при постановяване на присъдата непосредствено да се използва съдържанието на съответните протоколи и експертни заключения от ДП.

На основание чл. 276, ал. 1 НПК председателят на съдебния състав изложи доклад, в който посочи основанията за образуване на съдебното производство.

На основание чл. 276, ал. 2 НПК предоставя възможност на прокурора да изложи обстоятелствата, включени в обвинението.

На основание чл. 276, ал. 3 НПК председателят на съдебния състав запита подсъдимият ДА. е разбрал в какво е обвинен.

ПОДСЪДИМИЯ А.А.: Разбирам в какво съм обвинен. Съжалявам много. Не съм искал.

На основание чл. 277, ал.1 НПК председателят на съдебния състав приканва подсъдимия да даде обяснения, като му разясни, че може да дава обяснения във всеки момент от съдебното следствие.

ПОДСЪДИМИЯТ А.А.: Съжалявам за това, което съм направил. Не исках да го умъртвя, но се случи. Точно така, както е описано и както описа прокурорът, така се случи. Аз след като влязох от входната врата баща ми пак почна да ме псува, както е записано. Първоначално не обръщах внимание на тези думи, но после след като се сборичкахме и той като ме поряза и то не само нея вечер. Ние постоянно така бяхме. С мен, с майка така се държеше. Заяждаше се с мен и с цялото ми семейство. Даже и с комшиите беше така. Майка ми беше там като ме поряза. Помня, че тя падна, стана. Аз се качих горе да се обадя на тел. 112. Обадих се, дадох сигнал на 112. Първо гледах да си изчистя ръката. ЗапА.х една цигара, но бях си взел и ножа, защото не за първи път ми посяга. Даже и по лицето ми има белези. Той не за първи път ми посяга. Удрял ме е и по лицето. Слязох с него да поговоря. След като пак се сборичкахме той беше с гръб към горния коридор. Аз помня за една рана. Документите показват, че има три прободни рани. Той тръгна към мен, аз към него. Стана белята. После аз се качих горе, обадих се пак на тел. 112. Полицайте дойдоха. Аз им дадох ножа, с който го наръгах. Дръпнаха ме настрани, сложиха ми белезниците и отвориха вратата. После дойде линейката. В него момент разбрах, че баща ми е починал. Не съм искал да го убивам, но стана. Съжалявам. Заяжда се с мен и цялото ми семейство, даже и с комшиите беше така. Това е, което имам да кажа.

Той ми говореше, че не ми е баща, обиждаше ме. Наричаше ме „копеле“. Обиждаше ме. Това беше от много години. Дядо ми избяга даже от нас. Обиждаше майка ми с лоши думи. Биеше я. Наричаше майка ми „курва“. Нанасяше побой и на дядо ми, който е и негов баща. Много хора знаеха и са виждаА.. Дядо ми беше принуден да избяга от неговата си къща в Турция. Заради тези лоши отношения дядо ми прехвърли собствеността на къщата си. Прехвърли къщата на мен заради тези лоши работи. Аз бях 9 години и 8 месеца в Турция. Имам двойно гражданство. Дядо ми дойде да се видим в Турция и двамата се върнахме в България. Когато се върнахме в къщи видяхме че баща ми беше продал голяма част от вещите. Тогава дядо ми каза, че ще прехвърли къщата на мен. Аз разбрах, че къщата ще е на мое име. Баща ми се държеше лошо и към сестрите ми. С цялото семейство се държеше зле. Той пиеше, много пиеше. Случвало се е като се връщам от работа да го влача на гърба си, когато е пиан.

На основание чл. 373, ал. 1 във вр. с чл. 372, ал. 3 НПК при провеждане на съдебното следствие не се извърши разпит на всички свидетели и вещи лица, като се ПРОЧЕТОХА съответните протоколи и експертни заключения по реда на чл. 283 НПК:

Протокол за разпит на свидетел А.В.А.- т. 2, л. 1-2; Протокол за разпит на свидетел К.Р.С. - т. 2, л. 3-4; Протокол за разпит на свидетел Н. Ю.. СК. - т. 2, л. 5-7; Протокол за разпит на свидетел М. Ю.. М. - т. 2, л. 8-9; Протокол за разпит на свидетел Н. Т. Ю.. - т. 2, л. 10-13; Протокол за разпит на свидетел Ю.. АЛ. М.. -т. 2, л. 14-16; Протокол за разпит на свидетел Б.Х.Ю.-т. 2, л. 17-18; Протокол за разпит на свидетел А.В.П. - т. 2, л. 19; Протокол за разпит на свидетел Н.С.К. - т. 2, л. 23-24; Протокол за разпит на свидетел Ф.Б.Н. - т. 2, л. 25-26; Протокол за разпит на свидетел Д.П.З. - т. 2, л. 27-28; Протокол за разпит на свидетел А.А.И. - т. 2, л. 29-31; Протокол за разпит на свидетел А.Х.Н.- т. 2, л. 32-33; Протокол за разпит на свидетел Г.Х.О. - т. 2, л. 34-35; Протокол за разпит на свидетел С. А. М. - т. 2, л. 36-37; Протокол за разпит на обвиняем - т. 1, л. 39-40, л. 43-49;

Протокол за оглед на местопроизшествие и фотоалбум - т. 1, л. 3-24; Протокол за освидетелстване на лице и фотоалбум- т. 1, л. 25-36; Протокол за вземане на образци - т. 1, л. 145

ПРОЧЕТОХА се и експертни заключения: СМЕ на труп и т. 1, л. 60-62; Допълнителна СМЕ, фотоалбум и и анатомична скица - т. 1, л. 79-92; СМЕ на подсъдимия - т. 1, л. 70; Комплексна СПСП на подсъдим - т. 1, л. 97-111; Химическа експертиза - т. 1, л. 123, 129-130; Протокол за медицинско изследване-т. 1, л. 131-134; СМЕ по писмени данни на подсъдим - т. 1, л. 138-140; СМЕ на веществени доказателства - т. 1, л. 147-149; Техническа експертиза - т. 1, л. 153-155, 159-167.

На основание чл.283 НПК се ПРОЧЕТОХА и всички останА. други документи, приложени по делото, съдържащи факти имащи значение по делото.

В 12:05 ч. съдът обяви почивка до 12:40 ч.

След тайно съвещание заседанието продължава в 12:40 ч. в присъствие на прокурора, подсъдимият А.А. и адвокат С.Д..

След тайно съвещание, на основание чл. 284 НПК се предявиха веществените доказателства по делото, като подсъдимият даде следните обяснения относно веществените доказателства:

Веществено доказателство № 2 – нож.

ПОДСЪДИМИЯТ А.А.: Това е кухненският нож от нас. Този нож стои в кухнята. На семейството е.

Веществено доказателство № 3- нож.

ПОДСЪДИМИЯТ А.А.: Тази ножка е на баща ми, с която ме заплашваше и която ме нарани по ръката.

Веществено доказателство № 4- кожен кълъф за нож.

ПОДСЪДИМИЯТ А.А.: Това е калъфката на моя нож.

Веществено доказателство № 5- телефон SAMSUNG.

ПОДСЪДИМИЯТ А.А.: Това е моят телефон.

Веществено доказателство № 6- нож.

ПОДСЪДИМИЯТ А.А.: Това е ловният ми нож. Това е ножа, с който направихме белята.

Веществено доказателство № 7- чаршаф със сини, червени и оранжеви цветове.

ПОДСЪДИМИЯТ А.А.: Това е бельо от моята спалня.

Веществено доказателство № 8- нож.

ПОДСЪДИМИЯТ А.А.: Това е ножче, което направих за ябълки. То е мое.

Веществено доказателство № 9- сиви клещи.

ПОДСЪДИМИЯТ А.А.: Тези клещи ги използвах в работата ми като озеленител и бяха в работните ми дрехи. След като се върна от работа ги слагах на една маса.

ПРОКУРОРЪТ: Запознати сме с образците за сравнително изследване и другите веществени доказателства. Нямаме други искания

АДВ. ДИМИТРОВ: Запознати сме с образците за сравнително изследване и другите веществени доказателства. Нямаме други искания.

СЪДЪТ, след като констатира, че са извършени всички съдебни следствени действия и страните нямат нови искания

О П Р Е Д Е Л И:

СЛАГА КРАЙ НА СЪКРАТЕНОТО СЪДЕБНО ОСЛЕДСТВИЕ при условията на Глава 27 от НПК, в хипотезата на чл. 371 т.1 от НПК.

На основание чл.291 НПК

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ

ПРОКУРОРЪТ: Уважаеми съдии и съдебни заседатели, поддържам повдигнатото обвинение. Понеже намирам, че в хода на съкратеното съдебно следствие, чрез прочитане на протоколите, както и на останА.я доказателствен материал, по реда на чл. 283 НПК, безспорно се доказва, че подсъдимият е осъществил от обективна и субективна страна състава на престъплението по чл.116, ал. 1, т. 3, предл. 1 вр. с чл.115 от НК, а именно на 08.12.2021 год. в гр. Завет, общ. Завет, обл. Разград, в дома му находящ се на ул. "Росица" № 32, е осъществил изпълнителното деяние на престъплението убийство, а именно умъртвяване на своя баща чрез действие. Нанесъл три удара с нож. Две намушквания в областта на коремната кухина, като тези две проникващи в коремната кухина прободно-порезни наранявания са засегнА. черния дроб, стомаха панкреаса и левия бъбрек на пострадА.я и предизвикА. остра кръвозагуба, довела до леталния му изход и едно порезно нараняване на дясната му предмишница, с което прерязал мускули, сухожилие и вена, като предизвиканата от тази рана кръвозагуба също допринесла за по - бързото настъпване на смъртта му. Механизмът на така получените телесни увреждания и тяхната пряка причинно следствена връзка за настъпване смъртта на Ю. са описани в изготвената СМЕ на трупа му. В същия ден, в линейката на пристигнА.я екип на Центъра за спешна медицинска помощ, било довършено изпълнителното деяние на визираното престъпление. НА.це е и квА.фицирацията признак убийството да е извършено спрямо баща, което се доказва от приложените към делото удостоверение за наследници и акт за раждане на А.А.. Обвинението е доказано и от субективна страна, като подсъдимият А. е действал при форма на вина пряк умисъл. Той е осъзнавал всички обективни признаци от състава на престъплението, а именно, че нанася удари на баща си с нож, годен като оръжие да причини смърт, че същите са с достатъчна сила и от близко разстояние, а насоката им е към областта на корема, където са разположени жизнено важни органи. Осъзнавал е общественоопасния характер и е искал настъпването на общественоопасните последици. Причиняване на конкретния вредоносен резултат - умъртвяване на пострадА.я. Извършеното престъпление и авторството се доказва от целия събран доказателствен материал, като намирам, че свидетелските показания следва да бъдат кредитирани напълно, а предвид липсата на противоречия, както между същите, така и връзката им с останА.те доказателствени средства, то не намирам, че е необходимо да ги подлагам на отделен подробен ана.з. Заключениета на вещита лица са обективни, безпристрастни, обосновани, в достатъчна степен са пълни, ясни. Изготвени са от компетентни лица, притежаващи нужните знания и опит, поради което те също следва да бъдат напълно кредитирани. Моля, да признаете подсъдимия за виновен в извършване на престъплението, за което му е повдигнато обвинение. Що се касае до индивидуА.зацията на наказанието, което следва да се наложи, ако бъде признат за виновен, то предлагам същото да бъде определено по правилата на чл.55 НК, защото са НА.це изключително многобройни смекчаващи вината обстоятелства и минимумът, определен в закона като наказание за това престъпление лишаване от свобода за

срок от 15 години се оказва несъразмерно тежък спрямо конкретното престъпление и личността на дееца. За такива смекчаващи вината обстоятелства намирам: изразеното искрено съжаление и разкаяние за извършеното, направените самопризнания, проявяваното с години системно почти ежедневно негативно поведение от страна на Ю. А. Ю. по отношение на подсъдимия, майка му, дъщерите и баща му, оказаното съдействие на подсъдимия на разследващите органи и на полицията, процесуалното му поведение. Също така и при това не на последно място, проявеното провокативно поведение непосредствено преди деянието, с което пострадаА.я предизвикал подсъдимия, като той извършил убийството в състояние на обикновено раздразнение, преживявайки интензивни емоции на страх и гняв. Ето защо индивидуалната обществена опасност не представлява онази обществена опасност, която е типична, а е сравнително по – ниска. Личността на дееца също предполага приложението на чл. 55 от НК - неосъждан, с добри характеристични данни, ползва се с уважение сред близки и колеги, трудово е ангажиран. Ето защо считам, че наказание лишаване от свобода около 7-8 години се явява съответно, както на обществената опасност на деянието, така и на личността на подсъдимия и би постигнало своето поправящо и превъзпитаващо действие, а така също би изиграло превъзпитателна роля и би постигнало целите визирани в чл. 36 от НК. Не са наА.це предпоставките на чл. 66, ал. 1 от НК и той следва да изтърпи ефективно наказанието си, при първоначален строг режим. На основание чл. 59, ал. 1 и ал. 2 от НК следва да бъде приспадното времето през което той е бил задържан, както по реда на ЗМВР, така и по НПК. Разноските предлагам да бъдат възложени на подсъдимия, а веществените доказателства отнети по реда на чл. 53 от НК. Моля, в този смисъл да се произнесете.

АДВ. ДИМИТРОВ: Уважаеми окръжни съдии, молим Ви при произнасянето на вашата присъда да обсъдите и следните аргументи, които ще изложа пред вас като защитник. Няма спор по обстоятелството, че пострадаА.ят Ю. А. Ю. е загинал вследствие на нараняване, причинено от сина му на посочената в обвинителния акт дата. Няма спор, че е наА.це умъртвяване от страна на моя подзащитен на пострадаА.я. В настоящия процес, ако няма проблеми досежно изясняване на фактическата обстановка и на причинно-следствената връзка по инцидента, има основание за внимателно и задълбочено обсъждане на правната кВА.фикация на извършеното от моя подзащитен. Това е така, защото, ако в резултат на проведеното съдебно дирене по реда на Глава 27 от НПК, фактическата обстановка е безспорно установена, считам, че съдът ще трябва да обсъди и въпроси свързани с правната кВА.фикация и дА. деянието съставлява престъпление по чл.116 от НК. Какви са ми конкретните аргументи в това отношение. Инцидентът се е развил в няколко етапа. Първият започва с това, че пострадаА.ят обичайно, без да има някаква конкретна причина е започнал нанасяне на тежки обиди, заяждане и непристойно поведение към своя син, респективно към неговата майка и съпруга на пострадаА.я. Този инцидент прераства във физическа разпра, в резултат на това, че пострадаА.ят с ножа, който е имал на разположение извършил нападение спрямо сина си. Само така може да се оцени и кВА.фицира поведението на пострадаА.я по отношение на подзащитния ми. Той го напада и го наранява със сериозна порезна рана в горен крайник. Ако подсъдимият беше отвърнал веднага на това

нападение, даже и да се беше стигнал до фаталния резултат нямаше да има спор, че законът повелява правната оценка на неговото поведение да бъде подведена под друг член и състав от НК. ДА. е чл. 12, ДА. е чл. 118 и чл. 119 е вече отделен въпрос. Казвам тези неща за да подчертая, че началото на инцидента започва с престъпно посегателство от страна на пострадаА.я към подсъдимия и от този момент подсъдимият е жертва на престъплението. Вторият момент е как точно се е развил инцидента в следващата част, след като подсъдимият се качва в стаята си и се обажда на тел. 112. Търси помощ и закрила, и изрично обяснява защото се налага намесата на органите на властта и след това слизането в помещението, където е баща му и продължението на тази свада. Там са само 2 души - майката и съпруга на пострадаА.я е напуснала къщата. Подсъдимият обяснява: „Той тръгна срещу мен“ и тогава е станало спречкването, сбиването и нанасянето на ударите, които са довели след това до смъртта. Аз считам, че има сериозни основания за да се постави под съмнение правилността на квалификацията, която е дадена в обвинителния акт, че подсъдимият тогава умишлено е причинил смъртта на пострадаА.я. Проследявайки динамиката и развитието на инцидента следва да се приеме, че пострадаА.ят е продължил своето провокативно и агресивно поведение и той е първият, който е пристъпил към физическа агресия спрямо подсъдимия. Тогава ние следва да съобразим това поведение на пострадаА.я с нормите на чл. 12 и чл. 119 от НК. Най - малкото в конкретния случай следва да се отчете упражняване правото на неизбежна отбрана, но при превишаване пределите на тази неизбежна отбрана. Категорични доказателства за обратното и за друга преценка на развитието на инцидента няма. Най - малкото за съда трябва да има едно съмнение ДА. пострадаА.ят първи пак е започнал физическата разпра между двамата или е така, както твърди държавното обвинение. Подзащитният ми в какво състояние и по какви причини е причинил тези наранявания. С оглед на това, ръководейки се от принципната разпоредба на НПК, че най - малкото съмнение не позволява съдът да постанови осъдителна присъда за деяние, което не е доказано по категоричен начин, ми дават основание да предложа на съда преквалификация в по лек наказуем състав. Ако вие приемете, че това становище не следва да бъде възприето, аз считам, че държавният обвинител въз основа на едно задълбочено ДП и изясняване на всички обстоятелства по делото, правилно предлага да бъде приложена разпоредбата на чл. 55 от НК. Към това, което вече беше изложено пред вас, при анализ на доказателствата по делото, да видите генезиса на взаимоотношенията на това семейство, от една страна пострадал, баща и съпруг и от друга всички членове на това семейство и не само тях, но и взаимоотношенията с бащата и майката на пострадаА.я. Какво разкрива добре изяснената картина. Тя разкрива, че пострадаА.ят е бил със зъл характер, заядлив, склонен към агресия спрямо своите близки и това е продължавало десетки години. Такава агресия има спрямо съпругата и майка на подзащитния ми с най – грозните тежки обиди и унижения. За това, че била „курва“. За това, че родила деца от други мъже. За това, че е подложена на системен тормоз кога ходи на работа, с кого ходи на работа, какво прави на работа и т.н. Това изключително лошо отношение се пренася към сина. Синът, събрани са достатъчно данни, е човек с уравновесен и спокоен характер. Няма нито едно отрицателно проявление. Той дълги години търпи този системен тормоз и унижение. Това е системно

години наред. Години наред да те наричат “копеле“, “не си мой син“ е изключително тежък тормоз, който е влошил в изключителна степен атмосферата в това семейство. Към това добавяме жестокото отношение към неговия роден баща, то е не по – малко лошо отколкото към сина. Този баща- дядо на подсъдимия е обект на физическа агресия, бит, обиждан, унижаван. Не може да живее спокойно в неговия дом в гр. Завет, но е принуден не само да напусне дома, но и да избяга от България. Той има близки в България, при които би могъл да се укрие, но този тормоз е бил толкова интензивен, че е избрал да отиде в друга държава при свои родственици в Република Турция. Това е фона на взаимоотношенията, които са довели до този фатален изход. Към тези обстоятелства освен положителните характеристични данни следва да се прибави чистото съдебно минало и едно друго важно обстоятелство. Забележете какво е поведението на подсъдимия. При първото намушкване, когато е жертва на нападение се обажда на тел.112. Всичко е установено от приложените записи. Говори за инцидента и какво е станало. За жалост реакцията на държавните органи не е била толкова бърза, така че се е стигнало до втората финална фаза на този инцидент. След като приключва това спречкване, сбиване и синът разбирайки, че баща му е наранен се обажда на тел. 112 и търси помощ, че баща му е наранен. Считам, че това обстоятелство също следва да бъде оценено поради неговата важност. Смъртта е настъпила от кръвозагуба и вие виждате, че при обаждане на тел.112 по - бързо реагират служителите на МВР. Може би нещата щяха да се развият по друг начин, ако по - бързо бяха реагирА. от Центъра за спешна помощ, ако беше откаран в болничното заведение по - рано и по - бързо. С оглед на това преценявайки изискванията на чл. 36 и чл. 54 от НК, моля да приемете, че в конкретния случай обществената опасност на това деяние е много по - ниска от типичната обществена опасност на такъв вид престъпление. Показателно е и са много рядко такива случаи при които всички пострадаА. от това деяние по смисъла на закона нямат никакви претенции към моя подзащитен и обяснението за това се съдържа в доказателствата по делото. Всички родственици виждат, че причината за този инцидент е единствено поведението на пострадаА.я. Тук ви моля да съобразите, че не само кръвните роднини на подзащитния ми, моля да имате предвид какво казват и кръвните роднини на пострадаА.я. Разпитани са част от тях по делото. Никой от тях не спестява укорите и критичното отношение към поведението на пострадаА.я. Това налага извода, че в конкретния случай обществото разбира, че не подсъдимият е обществено опасната личност, която по престъпни подбуди, с определени престъпни навици е извършил това тежко престъпление. че това е лична и семейна драма, при която е било въпрос на време, за да се стигне до нещо по - сериозно от инцидентите, които са продължавА. десетки години. Единствено поведението на пострадаА.я е генерирало това отношение и е тласкало към един такъв фатален завършек. За това, когато съдът следва да преценява какво ще се постигне с едно осъдително наказание, ви моля да имате предвид, че моят подзащитен осъзнава фаталните последици, че все пак е имал респект и уважение към своя баща и го е уважавал като баща. Търпял е всичките тези унижения, че ако е нямало такова напрежение от страна на пострадаА.я, той, спокойният му характер, несклонният към агресия син е нямало да извърши това, до което е бил доведен от поведението на баща си. В конкретния случай съм убеден, че няма да бъде грешно да бъде прието, че той дълбоко

осъзнава противправността на деянието и се разкайва за стореното. Това е още от ДП. Няма нужда от някаква сериозна репресия по размер, за да бъдат постигнати целите на индивидуалната превенция. Генералната превенция няма да претърпи ущърб, а напротив ясно ще се покаже, че нашият закон и правоприлагащите органи оценяват авторството на извършеното деяние, причините и условията, довели до едно такова деяние. Тези условия обуславят по размер едно наказание, което да бъде такова, което да даде основание да се приложи приложението на чл. 66 от НК. В този смисъл моля Вие да съобразите доказателствата по делото, да направите такава преценка и да постановите присъдата именно въз основа на такава преценка.

ПОДСЪДИМИЯТ А.А.: Съжалявам, че така се случи. Не исках да го умъртвя, все пак ми е баща.

Съдът дава ПОСЛЕДНА ДУМА на подсъдимия.

ПОДСЪДИМИЯТ А.А.: Моля, за по - малка присъда. Чухте как се е държал с мен, с целия ми род. Не съм искал да се случи, аз не съм такъв човек.

СЪДЪТ се оттегля на тайно съвещание и обяви, че ще се произнесе с присъда в 14 ч.

След тайно съвещание в присъствието на прокурора, адв. Димитров и подсъдимият А.А., в 14:00 часа присъдата бе обявена и прочетена от председателя на състава.

Председателят на състава разясни на страните реда и срока за обжалване на присъдата.

ЗАСЕДАНИЕТО продължи до 14:00 ч.

Председател: _____

Секретар: _____